

Οι συνάδελφοι γράφουν...

Εγκαινιάζεται σ' αυτό το τεύχος του "Πνευμονολόγου" η στήλη αλληλογραφίας: "Οι συνάδελφοι γράφουν", με την επιστολή του μέλους του Δ.Σ. της Ε.Π.Ε., Ν. Καρβουνά.

Όπως αναφέρθηκε στο πρώτο τεύχος, επιθυμία της Επιτροπής Σύνταξης είναι το δελτίο αυτό, εκτός από τον ενημερωτικό χαρακτήρα, που από τη φύση του έχει, να αποτελέσει και ένα βήμα επικοινωνίας ανοικτό σε κάθε Πνευμονολόγο, που θα θελήσει ν' αναπτύξει τις απόψεις του και ν' ασκήσει την κριτική του. Περιμένουμε με ανυπομονησία να δημοσιεύσουμε επιστολές συναδέλφων, όπου θα αναπτύσσονται οι θέσεις τους σχετικά με διάφορα θέματα της ειδικότητας, προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι ίδιοι και γενικότερα ο χώρος μας και τις προτάσεις τους για τη λύση αυτών των προβλημάτων. (Fax - Τηλ. 7487723)

Και τώρα τι κάνουμε;

Κάποτε δηλώναμε Φυματιολόγοι. Δεν προκαλούσαμε κανένα. Το όνομα παρέπεμπε σε μια νόσο που προκαλούσε αποστροφή. Εμείς αποδεχόμασταν το ρόλο, ενώ οι άλλες παθολογικές ειδικότητες "μεγαλόθυμα" μας αναγνώριζαν την αρμοδιότητα.

Πολεμούσαμε το "χτικιό" με αντιξοότητες. Μοχθούσαμε μέσα στα Σανατόρια κι η Πολιτεία σε εθνικό επίπεδο τοποθετούσε επικεφαλής του αντιφυματικού αγώνα γιατρό άλλης ειδικότητας!

Όταν τελικά επεκράτησε ανακωχή με τη Φυματίωση άνοιξαν καινούργιοι (;) ορίζοντες για την Ειδικότητα. Με επιμονή καθιερώσαμε το όνομά μας και, ως Πνευμονολόγοι πλέον, επαναπροσδιόρισαμε το ζωτικό μας χώρο. Ήταν η περίοδος που κυριαρχούσε ο αλτρουισμός και η προσπάθεια για διάκριση. Δρέψαμε όμως τους καρπούς της αναγνώρισης! Ήταν μια χαρισάμενη αλλά μικρή εποχή.

Σιγά σιγά όμως φάνηκε η αδυναμία της Ειδικότητας. Για να επιβιώσει έπρεπε να εξασφαλίζει τα παιδιά της. Αλλιώς οι κλινικές θα ήταν άδειες από τους ειδικευμένους και το ενδιαφέρον από νέους γιατρούς για την Πνευμονολογία μειωμένο έως μηδαμινό.

Σήμερα υπάρχει η εξής παραδοξότητα. Ενώ αναγνωρίζεται η αναγκαιότητα και η προσφορά της Πνευμονολογίας, τη βαφτίζουμε "Άγονη Ειδικότητα" για να προσελκύσουμε γιατρούς, με την αναστολή του Αγροτικού Ιατρείου.

Όμως ο κύκλος δεν κλείνει εδώ. Υπάρχουν ιδιαιτερότητες σε κάθε Νοσοκομείο. Πικρία στην Επαρχία. Άγονημένοι Εξωνοσοκομειακοί συνάδελφοι. Και κυρίως διάχυτο το αίσθημα της επαγγελματικής και επιστημονικής ανασφάλειας. Πολλοί αυτονομούνται ή ομαδοποιούνται ιδίως στην περιφέρεια, άλλοι ασχολούνται με ξένο αντικείμενο. Μια μεγάλη ομάδα που εργάζεται στα Ασφαλιστικά Ταμεία διαπιστώνει περίλυπη ότι επιστημονικά δε χωρά κάτω από τις στοργικές φτερούγες των Πνευμονολογικών Κλινικών από τις οποίες προέρχεται. Το ελεύθερο επάγγελμα σπαράσσεται στη δύνη του αδυσώπητου ανταγωνισμού και συχνά παράγει πατροκτόνους και αδελφοκτόνους συναδέλφους προκειμένου να επιζήσει. Οι ελεύθεροι επαγγελματίες έρχονται σε άμεση τριβή με τους άλλους γιατρούς. Έχουν ποικίλα και σοβαρά προβλήματα. Χρειάζονται συμπάρασταση. Στο ελεύθερο επάγγελμα δοκιμάζεται η αντοχή της Ειδικότητας. Όταν πετύχουν αυτοί και οι γιατροί των Ασφαλιστικών Ταμείων, αναπαράγεται η Ειδικότητα γιατί υπάρχει ζήτηση. Ο νέος γιατρός σήμερα παίρνει την Ειδικότητα που θα του εξασφαλίσει το μέλλον. Δε νοιάζεται για την πενταετία της ειδίκευσης. Διερευνά την αγορά εργασίας, βλέπει πρώτα πώς πάει η "πιάτσα" κι έπειτα αποφασίζει.

Άρα τι κάνουμε;

Όσο κι αν θυμίζει το γνωστό ανέκδοτο προσπαθούμε να οργανωθούμε.

Στο Βόλο μπήκαν οι βάσεις. Πάμε να καλύψουμε την υστέρηση που παρουσιάσαμε τόσα χρόνια σε συναδελφосύνη και σε συνδικαλιστική δραστηριότητα. Θα πετύχουμε; Από μας εξαρτάται. Γιατί όλοι έχουμε μέσα μας κάποια δυναμική από τη Μεγάλη Έκρηξη που κάναμε στο πρόσφατο παρελθόν. Οφείλουμε να την περιφρουρήσουμε. Να γίνει σπίθα για νέο ξεκίνημα. Το όφελος θα είναι διπλό. Δικό μας και των ασθενών.

Νίκος Καρβουνάς
Πνευμονολόγος